

Berättelse av hur jag fick addisons sjukdom. (Martin Norrman)

Det tar ca tre år för sjukdomen innan den bryter ut, så också för mig. Med facit i efterhand fanns det vissa tecken på att det var något som var fel med kroppen. Jag mådde sämre psykiskt och fick panikångest av att träffa folk. Huden blev också brun vilket i och för sig är snyggt. Dagen när sjukdomen bröt ut var jag på jobbet där jag plötsligt började må illa. Jag fick gå på toaletten och kräkas. Jag åkte hem med hög feber och kräkningar. På kvällen åkte jag till sjukhuset. Orsaken till att jag åkte till sjukhuset var för att få i mig näring (dropp) för min diabetes. Diabetes har jag haft sedan 1984. Jag kommer själv inte ihåg någonting efter min ankomst till sjukhuset. Det är tack vare min sambo Malin som jag kan återberätta allt.

2003-05-15, kl. 23.30

Ankomst till akuten. Jag har en febertemp på 39,8 grader och kräks fortfarande. I ambulansen hade jag fått dropp för min diabetes. Jag är mycket medtagen. Jag är stel i nacken och det tas en del prover. Jag skickas vidare till medicinsk akut vårdavdelning på Uddevalla sjukhus (MAVA). Jag kräks under natten och blir mer medtagen för varje timme som går.

2003-05-16

Jag är fortfarande kvar på MAVA. Det börjar bli svårt att få kontakt med mig men jag är fortfarande vid medvetande. Jag svarar bara ja eller nej. Under kvällen försvinner febern. På avdelningen behöver de ta några prover i ryggmärgen men lyckas först på tredje försöket.

03-05-17

Läkarna står ovetande om varför jag kräks och börjar bli allt mer okontaktbar. Jag skickas vidare till infektionskliniken. Där misstänker man att jag har hjärnhinneinflammation. Jag svarar endast på tilltal och är mycket trött. Jag har kraftig huvudvärk och kräkningar. Läkarna frågar min sambo om det är något som jag har gjort eller velat ha de sista dagarna. Malin svarade att jag hade haft ett stort saltbegär.

2003-05-18

Nu är jag medvetslös och under uppsikt av en sköterska dygnet runt. En neurologläkare kontrollerar mig genom att kolla mina reflexer och känna på min nacke.

03-05-19 kl. 07.30

Överläkaren på infektionskliniken ringer hem till min sambo och berättar att de genom röntgen funnit en svullnad på hjärnan (hjärninflammation). Det ändras mitt på dagen och istället har de funnit att jag har brist på cortison och låg salthalt. De ger mig då detta intravenöst. Vid denna tidpunkt är jag fortfarande okontaktbar och har lite kräkningar.

03-05-20 kl. 09.00

Jag vaknar mycket trött och frågar vad klockan är. Jag somnar om och sover det mesta av dagen.

03-05-21

Jag kommer tillbaka till MAVA och där konstateras att jag har fått addisons sjukdom. Jag har blivit piggare och är mycket pratsam. Jag har dåligt närminne och tidsuppfattning och börjar gå lite försiktigt.

03-05-23

Äntligen kommer jag hem!!

Martin Norrman